

הטיעונים נגד נדיה מטר

מאת יהונתן פולארד

התנגדות לגיטימית איננה עבירה

ממשלת ישראל מתעללת בנדיה מטר, מנהיגת התנועה נשים למען עתיד ישראל, משום שהיא יהודיה טובה.

נדיה לא התסיסה למרד. היא לא הסיתה את עם ישראל למרוד; והיא לא קראה למרידה או לחתרנות פוליטית. היא לא ביצעה כל עבירה. הדבר היחיד שנדיה מטר עשתה היה לקרוא ליהודי לחזור בתשובה, להפסיק את מעורבותו במעשה בלתי מוסרי, ולחזור לדרך המתאימה ליהודי ירא שמיים.

נדיה עשתה זאת לפי המסורת הנעלה של נביאינו הקדושים. קריאתם החזקה של הנביאים למלכים לחדול לעשות את הרע בעיני ה' ולחזור לדרך הישרה היא חלק חשוב בהיסטוריה שלנו, וחלק מתודעתנו הלאומית. לקרוא לאיש ציבור לחזור בתשובה לא היתה עבירה אז, וגם לא כעת.

נדיה ואני כתבנו מכתבים גלויים נפרדים אבל דומים ליונתן בשיא, ראש מנהלת ההתנתקות. שנינו קראנו לבשיא לוותר על מעמדו הבלתי מוסרי כראש המנהלת והפצרנו בו לא להיות המחסל הראשי של בתים וקהילות יהודיים בישראל. מוזר הדבר שכעת נדיה נחקרת, מאוימת שיוגש נגדה כתב אישום, וכי היא עלולה להעצר במעצר מנהלי בגין המכתב שכתבה לבשיא. לעומת זאת, אני יושב כאן בכלא אמריקני, ולא סבלתי מהשלכות מעשה זהה. זכותי לחופש הדיבור מובטחת, וזו של נדיה לא.

אשתי ואני מקריבים קורבנות רבים כדי להשמיע את קולי מחוץ לכותלי הכלא. אנו סובלים את הקשיים מפני שאסתר ואני נחוישים בדעתנו שלא לוותר על החופש היחידי שיש לי. אפילו כאסיר בארה"ב יש לי הזכות לחופש הדיבור. כל עוד אני נמנע מלדבר על חומר מסווג, אני חופשי לבטא את מחשבותי, דעותי ורעיונותי. נדיה ובני עמנו בצד הימני של הקשת הפוליטית אינם חופשיים לעשות כך.

מדוע הם רוצים להשתיק את נדיה מטר?

מה הממשלה ומערכת הבטחון רואים בנדיה מטר שגורם להם לפחד ממנה כל כך? מדוע השלטונות נחוישים כל כך בדעתם להשתיק אותה? אין זה בגלל משהו שהיא עשתה, אלא בגלל מה שהיא מייצגת.

נדיה היא הראש של אחת הקבוצות האפקטיביות ביותר בישראל הפועלות למען אזרחים. היא נמנית היום עם קומץ מנהיגים טבעיים שיש להם רצון, כשרון ואופי לזרוז מחאה עממית נגד מעשים בלתי דמוקרטיים של ממשלת ישראל הנוכחית.

נדיה מייצגת כל דבר ששלטון דיכוי מפחד ממנו. האידיאליזם וההתלהבות שלה מדברים, ונחישותה בלתי מתפשרת. היא אשה יראת שמיים, לאומית תקיפה, ולא בקלות ניתן לאיים עליה או להפחיד אותה. היא אדם חושב ואיננה הולכת בתלם באופן עוור. נוסף כל כך היא משמשת דוגמה ומקור השראה לאחרים. בקיצור, היא מייצגת כל דבר ששלטון רודני אינו יכול לסבול אם הוא רוצה להמשיך לשלוט ללא עוררין באזרחיו.

מאחר שהממשלה רצתה לשים קץ לפעילותה של נדיה כמנהיגה של אחת מתנועות המחאה המשפיעות ביותר בארץ, היא מצאה במכתבה של נדיה לבשיא תירוץ לנקוט בצעדים נגדה. נדיה נלקחה לחקירה משטרתית ובלתה שם שעות רבות מול החוקרים.

מתוך להיטות להאשים אותה בביצוע עבירה – כל עבירה – השלטונות מצאו משהו בחלק ממכתבה לבשיא. נדיה התייחסה למכתב שבשיא שלח לתושבי עזה, ובו האיץ בהם לשתף פעולה בעצם גירושם, והשוותה אותו למכתב דומה שנשלח על ידי היודנרט במלחמת העולם השנייה, ובו האיץ ביהודים לשתף פעולה וללכת בשקט לרכבות (שיובילו אותם למחנות ההשמדה). נדיה כתבה לבשיא כי מכתבו היה גרוע יותר מזה של היודנרט, מאחר ולהם לא היתה ברירה, ולעומת זאת בשיא קיבל מרצון את המשימה הבלתי מוסרית לגרש יהודים מבתיהם.

שלטונות ישראל החליטו שחייבת להיות דרך להפוך את ההשוואה בין מכתבו של בשיא לזה של היודנרט לעבירה פלילית. לאחר חיפוש בספרי החוקים, הם מצאו חוק בלתי רלוונטי ולפיו יוכלו להעמיד את נדיה לדין.

החוק שהשתמשו בו – העלבת עובד ציבור בעת מילוי תפקידו – נודע להגן על שוטרים, כבאים ועובדי ציבור אחרים מפני עלבונות בשעת עבודתם. למשל, חוק זה מגן על שוטר תנועה מפני קללות של אדם שקיבל זה עתה דוח תעבורה. בלהטם להפליל את נדיה, השלטונות פירשו את החוק מחדש כדי להתאימו לצרכיהם.

מדוע? כי אפילו אם לא יוכלו להאשים אותה, הפולמוס הציבורי שנוצר סביב לפרשה יקל עליהם להמשיך לפעול נגדה. למשל, האיום של מעצר מנהלי נגד נדיה גדול יותר מכל הליך משפטי שהממשלה יכולה לנקוט נגדה.

האיום של מעצר מנהלי

יתכן שהממשלה מתכננת לנצל את פירושה לחוק נגד העלבת עובדי ציבור באופן המזכיר את החוק האמריקני הידוע לשמצה, "החוק לבטחון פנים 1950". החוק ההוא לא רק שהגביל את חופש הדיבור וחופש ההתארגנות של האזרחים, אלא אפשר לנשיא לכלוא חתרנים פוטנציאליים לזמן בלתי מוגבל במחנות ריכוז בשעת חירום לאומית, כפי שהשלטונות קבעו. למזלנו היתה מחאה ציבורית רחבה, וחלק זה לא יושם בארה"ב.

לעומת זאת, השימוש הבלתי מוסרי במעצר מנהלי, ללא כתב אישום וללא אפשרות של בירור משפטי, עדיין קיים בישראל ומשתמשים בו באופן שגרתי. אם הממשלה אכן תאשים את נדיה, היא יכולה לעצור אותה במעצר מנהלי לפני שמביאים אותה למשפט, וניתן לדחות את המשפט לחודשים או אפילו לשנים.

במקרה גרוע עוד יותר, אם הממשלה נמנעת מלהגיש כתב אישום נגד נדיה, היא יכולה עדיין להושיב אותה במעצר מנהלי לתקופה בלתי מוגבלת, ללא אפשרות של ערעור.

יש להתנגד לכל נסיון מצד הממשלה להושיב את נדיה במעצר מנהלי, באמצעות מחאה ציבורית נמרצת. אם תורשה ממשלת ישראל לעצור את נדיה מטר לפני, בעת, או אחרי משפטה, על סמך האשמות מפוברקות של העלבת עובד ציבור, המדינה צועדת לעבר רודנות משפטית מהסוג שהסנטור מקרתי ניסה להנהיג בארה"ב. דבר זה מציג איום נורא לכל ישראל, כולל ביטול חופש הדיבור וזכויות אזרחיות.

כאשר חופש הדיבור נחשב עבירה

על פי החוק, חופש הדיבור נגמר כאשר הפעלתו מאיימת על טובת הציבור. לצעוק "אש" בתאטרון מלא אנשים זה מעשה פשע. אך זה נכון רק כאשר אין שריפה! כאשר יש שריפה, יהיה זה בלתי נסלח שלא לצעוק "אש".

לאנשים כמונו, אשר, כמו נדיה, אוהבים את ישראל ושואפים לשמור על הארץ ולהגן עליה, ברור לחלוטין כי בית ישראל עולה באש. הלהבות מאיימות לשרוף את כולנו. עתה, יותר מאשר אי פעם בעבר, חיי יהודים ובתים וקהילות יהודיים נמצאים בסכנה. מיום ליום האויב נעשה יותר ויותר אמיץ בהתקפותיו על האוכלוסיה האזרחית. הממשלה לא רק מאפשרת ללהבות האש להשתולל אלא אף מוסיפה דלק למדורה על ידי מסירת חלקי המולדת לאויבינו המושבעים.

באמצעות ניהול מסע ציבורי של הפחדה נגד נדיה מטר, שהעזה לצעוק "אש", הממשלה מנסה להשתיק כל חילוקי דעות. היא משתמשת בחיסול ממוקד נגד נדיה כדי להפחיד את כל המחנה הלאומי. בהפגנת מוכנותה ויכולתה לדרוס את המנהיגה הפופולרית הזו, הממשלה משרת מסר חזק לכולם. כנראה שהממשלה מאמינה כי בדרך זו תצליח לשוב את תנועות המחאה של האזרחים המתנגדים נמרצות לתכנית הממשלה לעקור יהודים מבתיהם בעזה ובשומרון ולמסור את הארץ לאויבינו.

הריסת אושיות הדמוקרטיה

הממשלה טועה במטרותיה ובחישוביה. כל שהצליחה לעשות הוא להרוס את הלגיטימיות שלה ואת זכותה לשלוט. במדינות דמוקרטיות ממשלה שואבת את כוחה מהסכמת העם. ממשלה איננה יכולה להחליף הסכמה בכפייה ולהמשיך להחשב דמוקרטית.

נדיה מטר מייצגת את הקול של חילוקי דעות לגיטימיים בישראל. אם משתיקים אותה על הפחדה והטרדה, מתבטלת בעליל כל העמדת פנים כאילו מדינת ישראל היא דמוקרטית. בדרך זו מטשטשים כל הבחנה בין ישראל לבין שכנותיה הלא-דמוקרטיות.

נוסף על כך, כשהממשלה מתעללת ללא רחמים באלה המשתמשים בחופש הדיבור כדי לבטא חילוקי דעות לגיטימיים, היא יוצרת בכוונה אוירת פחד ודיכוי – סוג של אוירה המזמינה מרד. לפיכך, משום שהיא נוקטת בצעדים דרקוניים נגד אנשים מסוימים כמו נדיה, הממשלה מתסיסה למעשה את המרד שהיא טוענת שהיא מנסה למנוע, ולאחר מכן תצדיק צעדים עוד יותר רודניים.

כליאת עם מתחילה בכליאה בלתי צודקת של אזרח אחד. כאזרחים ישראלים, זכותנו לחיות בחופשיות בארצנו, וחופש הדיבור שלנו תלוי בתגובתנו להתעללות הבלתי מוצדקת של הממשלה באזרח היחיד.

כאשר הממשלה תוקפת את נדיה מטר בפומבי, חוקרת ומטרידה אותה, מאיימת עליה בהגשת כתב אישום ובמעצר, ומאיימת עליה במעצר מנהלי – הממשלה מאיימת למעשה על כולנו. היא תוקפת את הדבר היקר ביותר לכל יהודי: הזכות לחיות ולפעול בהרמוניה עם ה' ועם התורה; זכותנו להיות עם חופשי בארצנו; וזכותנו היסודית לחופש דיבור.

כל בית ישראל חייב להתאחד כדי להגן על נדיה מטר ולמנוע מהממשלה לבחור בה כמטרה להתעללות. אנו חייבים להלחם באי הצדק הזה כאילו עצם קיומנו תלוי בדבר. כיהודים יראי שמים האוהבים אל הארץ, כך בדיוק הדבר.

הערה: בחודש הבא, בתאריך 21.11.04, יהונתן פולארד יתחיל את שנתו העשרים בכלא, בו הוא מרצה מאסר עולם בגין פעולותיו למען ישראל.